

Preek van 10 jun 2019 – tweede pinksterdag - **Steven Barberien**
ONS MOEDER

Nadat de H. Geest neerdaalde over Maria en de apostelen op het eerste pinksterfeest trok de Kerk met haar missie de wijde wereld in. De leerlingen van Jezus gingen elk hun weg om het evangelie, in de kracht van de Geest, te verkondigen. Maar ze bleven ook met elkaar verbonden.

Het is zoals kinderen van een gezin die op een gegeven moment hun vleugels uitslaan en het nest verlaten. Maar die wel met elkaar in contact blijven, niet in het minst door hun gezamenlijke moeder. Waar moeder is, daar is onze thuis.

Juist daarom is Maria ook Moeder van de Kerk. Bij haar komen alle mensen thuis. Maria is teken van zorg en nabijheid, van stil luisteren en goede raad. Maria biedt troost en hoop maar het belangrijkste is nog: Maria is altijd thuis. Bij haar is het de zoete inval. De deur van haar hart staat altijd liefdevol open, gastvrij en attent.

Wie gaat tot Maria, komt niets tekort. Wie dicht bij haar blijft, blijft ook dicht bij Jezus. De heilige band tussen moeder en kind is bij Maria bij uitstek de kracht die maakt dat we naar haar toe gaan.

Maria is ook de verzoenende, verbindende factor in de familie van de Kerk. Want ook in die familie vallen wel eens harde woorden... En dan is het moeder die de boel bij elkaar houdt en met zachte hand en vriendelijke stem de kinderen maant elkaar lief te hebben. Oh, wat zouden we als Kerk toch zijn, als we niet mochten rekenen op haar voortdurende zorg en nabijheid? Fijn dat we vandaag met dit feest dankjewel mochten zeggen tegen moeder Maria.